

ג'ויס מאייר

איך נלמד לבטוח בעיתוי של אלוהים?

מתו,
אלוהים,
מתו?

מתי, אלוהים, מתי?

מתי, אלוהים, מתי?

איך נלמד לבטוח בעיתוי של אלוהים?

ג'ויס
מאייר

When, God, When?
JOYCE MEYER

© 2017 Hebrew Edition: by JOYCE MEYER

Faith Words
Hachette Book Group
1290 Avenue of the Americas,
New York, NY 10104
www.faithwords.com

מתי, אלוהים, מתי?

ג'ויס מאייר

© כל הזכויות למהדורה העברית שמורות ל: JOYCE MEYER

עברית: הוצאת ה"אות"

אין להדפיס, לשכפל או לייצר עותקים נוספים של חומר זה
ללא רשות בכתב מהמחבר.

כל הציטוטים מהברית החדשה לקוחים מהתרגום החדש,
אלא אם כן צוין אחרת.

© כל הזכויות לתרגום החדש של הברית החדשה שמורות
לחברה לכתבי הקודש בישראל.

נדפס בישראל

תוכן

7.....	הקדמה
9.....	1: עיתוי וביטחון.....
13.....	2: בעיתו
19.....	3: מועד
21.....	4: הקריאה והייעוד
23.....	5: המשיחה.....
31.....	6: החיים על פי דבר אלוהים
35.....	7: האם נמאס לך לחכות?.....
39.....	8: סבלנות, בבקשה!.....
43.....	9: מתי יתגשם החלום שלי?.....

הקדמה

אנחנו עובדים אלוהים כול-יודע שמשגיח עלינו כל הזמן. דבר אינו מפתיע את אלוהים. הוא יודע כל דבר לפני שהוא בכלל מתרחש. מזמור קלט בתהילים מספר לנו שאלוהים מכיר את כל הדרכים והמחשבות שלנו עוד לפנינו, ויודע את כל המילים שעל לשוננו. רובנו צריכים ללמוד לבטוח בו באמת ולהשתיק בתוכנו את השאלה הגדולה: מתי?

הואיל ואת השאלה הזאת אנחנו מתעקשים לשאול, כתבתי את הספרון הזה כדי לשפוך עליכם מאותו אור ששפך אלוהים בחסדו על חיי. בזבזתי זמן רב בחיי על חוסר סבלנות, תסכול ואכזבות. דרך החוויות הרבות למדתי לבטוח בכול-יודע, האחד והיחיד. אני מתפללת שרוחך תשקוט בקרבך בעודך נח בזרועותי, בוטח בו ובדבריו של דוד המלך במזמור לא 15:

בידך עיתותיי.

1

עיתוי וביטחון

ואני עליך בטחתי, ה' אמרתי, אלוהי אתה.
בידך עיתותיי. הצילני מיד אויבי ומרודפיי.

תהילים לא 15-16

מחבר המזמור מספר לנו שהוא בוטח שאלוהים יציל אותו מאויביו בעיתוי הנכון. ביטחון באלוהים דורש מאיתנו לומר לאלוהים: "בידך עיתותיי".

במהלך חיי למדתי שביטחון באלוהים דורש מאיתנו לקבל בשלום את העובדה שיהיו שאלות שלא נקבל עליהן תשובה ושיהיה עלינו להפקיד את העיתים שלנו, הזמן שלנו, בידיו של אלוהים. להאמין שגם אם איננו יודעים את כל התשובות, הוא כן יודע. לאלוהים יש עיתוי מושלם לכל דבר ועניין בחיינו. כולנו רוצים

לחוות בחיינו דברים טובים, כולנו עומדים באמונה שכך יקרה אבל רוצים זאת עכשיו - לא אחר כך!

בתהליך ההתבגרות שלנו כמאמינים, אנחנו לומדים להאמין בדברים יקרו לא בהכרח עכשיו, אלא בעיתוי המושלם של אלוהים. באיגרת אל העברים יא 1 כתוב:

האמונה היא ביטחון במשנות הדברים המקווים,
הוכחת דברים שאינם נראים.

אנחנו תמיד יכולים להאמין כאן ועכשיו, אבל לא תמיד נראה כאן ועכשיו את האמונה שלנו מתממשת.

הביטחון באלוהים טומן בחובו לעיתים חוסר ודאות בנוגע לאיך אלוהים עומד לקיים את מה שצריך להתקיים וחוסר ודאות בנוגע לזמן ולעיתוי. אנחנו נוהגים לומר: "אלוהים אף פעם אינו מאחר", אבל אנחנו גם יודעים שהוא בדרך כלל גם אינו מקדים. למה? משום שהוא משתמש בהזדמנויות האלה כדי למתוח את האמונה שלנו בו ולהרחיב אותה. כשאנחנו מחכים, אנחנו גם גדלים.

זוג שותפים שלנו הזדקק לעזרה כספית מאלוהים כדי לשלם מיסים לא צפויים. את התשלום היו השניים צריכים לפרוע עד ה-15 באפריל. בני הזוג החליטו לתת תרומה מיוחדת לארגון Life In The Word והאמינו שאלוהים יחולל את הנס שלו הם זקוקים. ב-14 באפריל היה להם הסכום הדרוש לתשלום המיסים. מדוע הם לא קיבלו את הכסף בראשון באפריל או בחמישי באותו חודש? מדוע אלוהים מחכה לפעמים עד לרגע האחרון?

הסיבה לכך היא שאלוהים מלמד אותנו שיעור באמונה ובביטחון! האמונה איננה עוברת בירושה, אפשר ללמוד אותה! אנחנו לומדים לבטוח באלוהים ולהאמין בו דרך ניסיונות שונים ומגוונים שדורשים מאיתנו אמונה. בזכות נאמנותו הבלתי פוסקת של אלוהים, אנחנו מפסיקים לבטוח בעצמנו ובהדרגה מקבלים את השלום של אלוהים, את מנוחתו ובוטחים בו.

מנקודת מבט שכזאת, אנחנו מבינים שהעיתוי משחק תפקיד מרכזי במידת הביטחון שלנו באלוהים. אם אלוהים היה עושה מיד את כל מה שאנחנו מבקשים ממנו, לעולם לא היינו מתפתחים וגדלים. עיתוי ואמונה הם תאומים. הם פועלים זה לצד זה.

2

בעיתו

ונתתי גשמיכם בעיתם.

ויקרא כו 4

אל נא ירפו ידינו מעשות טוב; בבוא העת נקצור, אם לא נרפה.

האיגרת אל הגלטים ו 9

השפילו עצמכם תחת יד אלוהים החזקה, למען ירומם אתכם בעיתו.

איגרת פטרוס הראשונה ה 6

מתי היא "עיתו", העת של אלוהים? אני מאמינה שהעת מגיעה כשאלוהים יודע שאנחנו מוכנים, שכל מי שמעורב מוכן וכאשר

הכול מתאים לתוכניתו. לאלוהים יש תוכנית אישית לכל אחד מאתנו, אבל יש לו גם תוכנית משותפת לעולם כולו.

אני זוכרת תקופה ארוכה של תסכול כשלא התרחש דבר בעבודה שלי למען אלוהים. אף על פי שידעתי שנקראתי ללמד את דבר אלוהים, שום דלת לא נפתחה כדי שאוכל להיכנס דרכה. נראה היה לי שחיכיתי זמן רב. הרגשתי מוכנה. שיתפתי פעולה עם אלוהים. אלוהים החל בחיי תהליך משמעותי, ואני פשוט לא הבנתי למה דבר לא קורה. אני זוכרת ששאלתי: "אלוהים, למה אתה מחכה עכשיו? האם אינני מוכנה?" אלוהים השיב לי ואמר: "את מוכנה, אבל חלק מהאנשים שעוד יהיו מעורבים בקריאה שלך, אינם מוכנים. אני עדיין פועל בחייהם ולכן עכשיו תצטרכי לחכות להם". אלוהים אינו דוחף בכוח, דורש, מתמרן או מאלץ אנשים לעשות את רצונו. הוא מוביל את ילדיו, מנחה ומקדם אותם ומציע להם הצעות. על כל אדם מוטלת האחריות להכניע את רצונו לאלוהים למען הגשמת מטרתו. התהליך הזה אורך לעיתים יותר זמן עם אדם מסוים מאשר עם אחר.

אם אלוהים מטפח קבוצה או צוות של אנשים לעבודה משותפת, יש כאלה שיהיו מוכנים מוקדם מאחרים. זה קשה במיוחד שכן "הקרואים לאותה קבוצה" אינם יודעים בשלב ראשון מהי תוכנית אלוהים, ולפעמים אינם אפילו מכירים זה את זה.

דוגמה מצוינת לכך היא אדם רווק המתפלל לשידוך המתאים. אף על פי שאלוהים מכין את הרווק לשידוך המתאים, נמאס לו לחכות שכן הוא אינו יודע מה מתרחש מאחורי הקלעים. אותו

רווק מתפלל לבת זוג מתאימה ומבקש שתהיה מאמינה בוגרת שפרי הרוח ניכר בחייה. כדי לקבל את "ההזמנה המיוחדת" ייתכן ויצטרך לחכות עד שתהיה לגמרי מוכנה. התהליך הזה לוקח זמן. זה לא קורה בן לילה. עם זאת, אלוהים כבר יודע מי האישה הנכונה בשבילו.

דייב קיבל אותי דווקא מהר. תפילתו של דייב לא הייתה תובענית. הוא ביקש מאלוהים את האישה הנכונה בשבילו, ואישה שתזדקק לעזרה. הוא התפלל לסירוגין במשך שישה חודשים עד שנה. נפגשנו, יצאנו חמש פעמים ולאחר מכן התחתנו. אנחנו נשואים עשרים ושמונה שנים מיום פרסום הספר הזה באנגלית בשנת 1994. דייב תמיד אמר שהוא ידע שאני האישה הנכונה בשבילו כבר מהערב הראשון שנפגשנו, אבל הוא חיכה לפני שהציע לי נישואין כי חשש להפחיד אותי.

אחרי שלושה שבועות של נישואים, הוא הבין שיש לי הרבה בעיות ושהייתי זקוקה להרבה עזרה. דייב קיבל את התשובה לתפילה שלו מהר, אבל זה לא חסך ממנו את הקושי הרב שנאלץ להתמודד איתו בגלל ההתמודדות שלי עם קשיי גדילה באמונה ובשל הניסיון להתגבר על הבעיות שנבעו מההתעללות שספגתי בעבר.

אלוהים ידע שדייב היה בוגר מספיק כדי להתמודד עם הקושי שעברתי ולכן ענה מהר לתפילתו של דייב. דייב היה מספיק חזק כדי לעזור למישהי עם הרבה בעיות. הוא היה מוכן לשמש כלי בידיו של אלוהים, ואלוהים השתמש בו. אם דייב לא היה מסוגל

להתמודד עם הקשיים שהיו לי או אם הוא היה מתפלל לאישה מושלמת בלי בעיות, סביר להניח שאלוהים היה מעכב את התשובה שלו לזמן מתאים יותר. אלוהים היה מביא אותי לחייו רק אחרי שטיפל בכמה דברים מרכזיים בחיי, ורק אחרי שהביא אותי למצב של האישה שדייב ביקש לעצמו.

זאת הנקודה שאני מנסה להבהיר: כאשר אנחנו מחכים לתשובה מאלוהים, עלינו לקחת בחשבון שייתכן שהוא עוד צריך לעבוד בחיים של אנשים אחרים השותפים לאותה תוכנית. האמונה בכך תעזור לנו בתהליך ההמתנה ותקל עליו. באיגרת יוחנן השלישית 2 כתוב:

חביבי, אני מתפלל שיהיה לך טוב בכול ותהיה בריא, כשם שטוב לנפשך.

הביטוי "שיהיה לך טוב בכול ותהיה בריא" מבהיר לנו שכל תחום בחיינו תלוי גם בבגרות שלנו. הביטוי "כשם שטוב לנפשך" מתייחס לכמה מהר אנחנו מיישרים קו עם אלוהים, מכניעים את המחשבות, הרצון והרגשות שלנו אליו.

בגרות היא תהליך שמצריך זמן. כמה זמן נמשך התהליך? תלוי בתוכנית של אלוהים ובמידה שבה אנחנו משתפים פעולה עם תוכניתו. אלוהים אוהב אותנו ולכן לא יגרום לנו לשגשג יותר ממה שאנחנו מסוגלים לו. לכן הוא אמר באל הגלטים 1:9:

אל נא ירפו ידינו מעשות טוב; בבוא העת נקצור, אם לא נרפה.

"בבוא העת" מתייחס לעת שבה אלוהים יודע שאנחנו מוכנים
ולא לעת שאנחנו חושבים שאנחנו מוכנים.

אם אדם מקבל ברכות רבות מדי בשלב מוקדם מדי, הוא עלול
להיות אדם יהיר, לכן דבר אלוהים מורה לנו לאסור על מאמינים
צעירים באמונה לקבל עמדת הנהגה. הם אינם בוגרים מספיק,
ומעמד של הנהגה עלול לגרום להם להתמלא בגאווה (הראשונה
אל טימותיאוס ג 6).

לכל דבר בחיינו יש עת וזמן; העיתוי המושלם של אלוהים משרה
עלינו ביטחון. אני מתפללת שתמיד אהיה כפופה לרצונו המושלם
של אלוהים ולעת שקבע להגשים את רצונו - לא צעד אחד לפניו,
ולא צעד אחד אחריו.

3

מועד

במעשי השליחים פרק א 6-8 שאלו השליחים את ישוע שאלות לגבי אחרית הימים. בתשובה לשאלתם אמר להם ישוע:

לא לכם לדעת עיתים וזמנים שקבע האב בסמכותו שלו.

אתם מבינים, השליחים עדיין חשבו שישוע יקים מלכות ארצית ושאלו: "אדוננו, האם בזמן הזה תשיב את המלכות לישראל?" השליחים לא הבינו שישוע עתיד להקים מלכות רוחנית, וכי מלכותו תשכון בהם. התנ"ך מזהיר אותנו שידע ללא חוכמה הוא דבר מסוכן. אם ישוע היה מספר לשליחים מתי הוא עתיד להקים את המלכות, היה אסון ושבר, שכן הם אפילו לא הבינו מהי מלכות. אנו מבקשים לדעת "מתי" יגיע הרגע שאנחנו מייחלים לו, אבל אלוהים אינו יכול לספק לנו את התשובה משום שאין לנו החוכמה הדרושה להתמודד עם הידע הזה.

כי עוד חזון למועד וייפח לקץ ולא יכזב אם יתמהמה
חכה לו כי בוא יבוא ולא יאחר.

חבקוק ב 3

המועד בוא יבוא ולא יאחר, אף לא ביום אחד. מועד הוא הזמן
הנכון בעיני אלוהים. אנחנו צריכים להכניע את עצמנו ואת הרעיונות
שלנו לחוכמתו של אלוהים ולסמכותו, ולבטוח בו שלא יאחר.
המועד מתייחס גם לפרק זמן קבוע שנקבע מסיבות מסוימות.
חשבו על מועד לפגישה. איננו יכולים לקיים את הפגישה עד
שמועדה מגיע. זה בדיוק אותו הדבר. לאלוהים יש מועדים, עתים
וזמנים. אנחנו גם יכולים לומר שהוא קבע לנו מועדים, פגישות
לגבי נושאים מסוימים בחיינו. אנחנו גם יכולים להתיישב ולהמתין
בסבלנות, כי רק אז זה יקרה ולא רגע לפני כן.

4

הקריאה והייעוץ

העיתוי שבו אלוהים קורא לאדם לעשות משהו, המשיחה לתפקיד וההכנה הייחודית לקראתו, מתקיימים בשלושה פרקי זמן שונים. בדרך כלל חולף זמן ארוך בין שלושת האירועים, במיוחד אם אלוהים עתיד להשתמש באותו אדם באופן משמעותי. המונח "משמעותי" אינו בהכרח מתייחס להשפעה על העולם כולו, אלא להשפעה על מספר גדול של אנשים. בפרק זה ובשני הפרקים הבאים, נבחן כל אחד מהאירועים האלה בנפרד.

כאשר אלוהים מועיד אדם לבצע תפקיד מסוים, זה עשוי לקרות פתאום או להיות חלק מתהליך שאותו אדם ידע עליו מזה זמן. אחד מנשיאי ארצות הברית, למשל, סיפר בראיון שמאז שהיה צעיר לחל בו הרצון להיות נשיא ארצות הברית, והוא גם "פשוט ידע" שיום אחד הוא גם יכהן כנשיא.

אלוהים קרא לי לתפקיד גם כך פתאום. בוקר אחד, בעודי מסדרת את המיטה שלי, שמעתי את קולו של אלוהים אומר לי:

"את תיסעי למקומות רבים בעולם ותלמדי את דברי. העבודה שלך תכלול גם שיעורים מוקלטים". אף על פי שלא שמעתי קול ממש, הוא נשמע בתוכי רם וברור. מאותו רגע "פשוט ידעתי" שזהו הייעוד שלי ורצייתי בכל ליבי, לעיתים אפילו בעוצמה, ללמד את הכתובים. עד לאותו יום לא ידעתי שנקראתי להטיף לקהילה וללמד את דבר אלוהים. עם זאת, מנקודת מבט של היום, אני יכולה להסתכל לאחור ולראות עוד ציוני דרך שהובילו אותי לנקודה שבה אני נמצאת היום. תמיד הייתה לי היכולת לבטא את עצמי בעל פה ובכתב בצורה מאוד ברורה ומובנת. אפילו בתיכון, אנשים פנו אליי כדי לקבל עזרה וייעוץ בפתרון הבעיות שלהם. כבר אז חלחל בי רצון עז לעזור לאנשים ולסדר את חייהם. אפילו התבקשתי לשאת נאום בטקס סיום התיכון שלי ולעודד את חבריי לכיתה להגיע להישגים גדולים יותר. בנוסף לכך, גם שקלתי לרכוש השכלה בפסיכולוגיה כדי שאוכל לעזור לאנשים באופן מקצועי.

במהלך שנות נישואיי לדייב, התקרבותי לאלוהים אבל עדיין נאבקתי בבעיות עצומות בחיי בגלל ההתעללות שעברתי. בשלב זה כבר היו לנו שלושה ילדים. בערב יום ראשון, לאחר שחזרתי מהאסיפה והילדים כבר נרדמו, שכבתי במיטה. בבית הייתה תחושה של שלום ושלווה. שחזרתי בראשי את המסר ששמעתי מפי רועה הקהילה, אבל במחשבותיי, לא הוא עמד על הבמה, אלא אני. לא היה לי מושג למה חשבתי כך, אבל עכשיו אני יודעת. אלוהים עשוי לקרוא לך לתפקיד בהדרגה או בפתאומיות, אבל מהרגע שהוא קורא לך, אתה בהכנות לקראת השלמת הייעוד שלך.

5

המשיחה

במהלך זמן ההכנות לתפקיד שמועיד לנו אלוהים, הוא מושח אותנו במידה ובתזמון מושלם. המשיחה היא רוח הקודש המאפשרת לנו לעשות את מה שאלוהים קרא לנו לעשות. רוח הקודש מלמדת, מתקנת, מקדשת, עוזרת ומחזקת אותנו. היא מעצבת אותנו והופכת אותנו לכלי שאלוהים יכול להשתמש בו. התגשמותו של תהליך כזה עשויה להימשך שנים.

חשבו על משה. משה הרגיש שיש לו ייעוד ושעליו להציל את בני עמו מעבדות. הוא הרג בקנאות מצרי שהתעלל באיש ישראלי, וכתוצאה מכך, חי ארבעים שנה בקצה המדבר ושם למד לרעות צאן, הכיר את אלוהים והיה לאיש עניו. משה צבר ניסיון. אדם ללא הכשרה, ניסיון וענווה, יתקשה להבדיל בין להט העשייה לעיתוי הנכון של אלוהים.

אלוהים מושח את חיינו בהתאם לשיתוף הפעולה שלנו עם תהליך ההכנה. חשבו על יוסף. אלוהים קרא לו להיות שליט במצרים כדי

להציל המוני אנשים מרעב. יוסף חלם על זה כילד צעיר. הוא סיפר לאחיו בלהט על החלומות שלו. הם כלל לא התלהבו מהרעיון ולא הסכימו להשתחוות לפני אחיהם הצעיר, ולכן מכרו אותו. יוסף לא התכוון לגרום נזק. הוא היה ילד חביב שלא נהג בחוכמה כשסיפר לאחיו מה ראה בחלומותיו. אלוהים לא מנע שנים קשות בחייו, אבל השנים האלה הכשירו אותו ברוב חוכמה. הניסיון והחוויות שצבר הכינו אותו לתפקיד שהועיד לו אלוהים. משפחתו בגדה בו, וכן חבריו. על אף שנהג כלפי חבריו בנאמנות וחשב שיוכל לסמוך עליהם, הם בגדו בו, שיקרו לגביו, שפטו אותו שלא בצדק והענישו אותו על פשעים שלא ביצע. יוסף המתין שנים רבות לפני שראה את חלומותיו מתגשמים.

כולנו חוויות דומות שבאות לביטוי בדרכים שונות ומסייעות לנו להתפתח. הניסיון הזה מכשיר אותנו לעבודת אלוהים ומחשל אותנו לעמוד איתן בלי כל קשר לנסיבות. אלוהים איננו מביא את הצרות אל חיינו, השטן עושה זאת. השטן רוצה לחרב את חיינו, אך אלוהים הופך את הנסיבות ומשתמש בהן לטובתנו. יוסף ידע זאת היטב שכן בבראשית נ 20 אמר לאחיו מלאי החרטה:

ואתם חשבתם עליי רעה, אלוהים חשבה לטובה.

כאשר אלוהים קרא לי ללמד את דברו, היו בני משפחה וחברים שדחו אותי. הרגשתי בודדה ומאוד נפגעת. הסביבה שפטה אותי שלא בצדק, לא הבינה אותי נכון ודיברה עליי רעות. יחד עם זאת, הייתי בעצמי יהירה, פזיזה ונלהבת ולא הפעלתי הרבה חוכמה.

בקיצור, הייתי לגמרי מרוכזת בעצמי. אני רוצה להוסיף שכולם חווים זאת עד שהם עוברים את תהליך ההכנה בעצמם. אם אתה חושב עכשיו: "אני לא כזה, לי אין בעיות כאלה", אני מציעה לך להתעורר בקשר לעצמך, ומהר! עד שלא "תשפיל" את עצמך "תחת יד אלוהים החזקה", העת שבה אלוהים יבקש לרומם אותך, לא תגיע (איגרת פטרוס הראשונה ה' 6). כיום אני יכולה להסתכל לאחור ולהבחין בשלבים מאוד ברורים של התפתחות בתפקיד שאלוהים קרא לי למלא, שפעלו במקביל לשלבי הצמיחה האישיים שלי ולמשיחה עוצמתית יותר.

קבוצות בית

באחד השלבים הראשונים הורה לי אלוהים להתפטר ממשרתי המלאה והמתגמלת כדי להתכונן לתפקיד שהוא הועיד לי, וזה מה שעשיתי. החלטה זו קיצצה את ההכנסה המשפחתית שלנו בחצי. אלוהים תמיד סיפק את צרכינו, אבל בשנים האלה היינו דלי אמצעים.

בשלב ראשון פתחנו קבוצת בית ללימוד הכתובים ולימדתי בקבוצה במשך חמש שנים. בשנתיים וחצי הראשונות לימדתי פעם בשבוע, אבל הקבוצה מאוד גדלה ופתחתי עוד קבוצה. לימדתי שתי קבוצות - אחת בבוקר והשנייה בערב. אף על פי שמשפחתנו סבלה ממחסור באותה עת, לא קיבלנו שום תמורה כספית באותם מפגשים.

בכל קבוצה שלימדנו היו בערך עשרים וחמישה אנשים שהתנגדו לכל סוג של תרומה בשבילנו אף על פי שהצרכים שלנו היו ברורים. הדבר הקשה עליי אבל זה בהחלט טיהר את המניעים שלי. המשכתי ללמד בקבוצת הבית, וברור היה שלא עשיתי זאת בשביל כסף. אין ספק שלעיתים היה לי קשה לא להתמרמר על הנאספים, אבל בסופו של דבר, הבנתי שהדברים קורים כך כי אלוהים לא רצה שאדע מהיכן יגיע מקור הפרנסה שלי. הוא רצה להיות המקור של חיי בכל תחום. תהליך כזה דורש זמן כמו ההתמודדות עם מצבים קשים בתוך התהליך, שמהם אנחנו רוצים לברוח.

רבים אכן בורחים. אלוהים אומנם קורא להם, אבל הואיל והם אינם מוכנים לשאת בסבלנות את זמן ההכנה, אלוהים אינו בוחר בהם לתפקיד מבין ה"קרואים". במתי כ 16 כתוב:

כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים.

דובר ששמעתי פעם אמר: "רבים אומנם נקראים, אבל מעטים מוכנים לקחת על עצמם את האחריות הנלווית לקריאה".

היה שקוד להתייצב נאמן לפני אלוהים, פועל לא ייבוש המחלק נכונה את דבר האמת.

השנייה אל טימותיאוס ב 15

פסוק זה מרחיב מעט על האחריות שיש במילוי התפקיד שאלוהים קרא לנו לעשות. באותן שנים שבהן לימדתי את הקבוצות בסלון ביתי, לימד אותי אלוהים רבות על העבודה במלכותו.

שים את זה על המדף

במהלך אותו תהליך הכנה הייתה שנה שלמה שבה לא עסקתי כלל בתפקיד שאלוהים קרא לי לעשות, זאת משום שאלוהים דיבר אליי ואמר: "עצרי את פעילות קבוצות הבית, התעודדי, אני מכין לך משהו חדש". הרצון לקיים את מפגשי קבוצות הבית נעלם כלא היה! נולד לנו תינוק חדש, וכל מה שהרגשתי בליבי בשילוב עם נסיבות חיי, אישר שאכן אלוהים דיבר.

במובן מסוים, התקשיתי לציית משום שדווקא אז האנשים מקבוצות הבית התחילו לתרום לנו סכום קטן בכל שבוע. הסכום נע בין חמישה-עשר לחמישים דולר בכל שבוע אבל בסיכום חודשי, זה עזר לנו. עכשיו הייתי צריכה לוותר על מקור ההכנסה הזה כדי להמשיך לשלב הבא.

אחרי הקורבן הגדול שהקרבת, ציפיתי שמהגדול יקרה - אבל לא קרה דבר במשך שנה אחת שלמה! אף דלת לא נפתחה ובמובנים רבים הייתה זאת אחת השנים הקשות בחיי. האם החמצתי את אלוהים? האם המצאתי בעצמי את כל החזון שלי? האם זה בכלל יקרה פעם? מה יכולתי לעשות כדי לגרום לזה לקרות? אבל אלוהים המשיך ואמר:

הרפו ודעו כי אנוכי אלוהים.

תהילים מו 11

מאוד קשה להרפות ולחכות בסבלנות לעיתוי של אלוהים. באותה עת, לא הבנתי את מה שאני מספרת לכם עכשיו. אנחנו תמיד מבינים טוב יותר את המצבים שאיתם התמודדנו כשאנחנו מסתכלים עליהם בדיעבד, ומבינים הרבה פחות כשאנחנו בעיצומם. לפעמים אלוהים מניח אנשים על המדף ונותן להם לשבת שם, פשוט כך. כלפי חוץ נראה כאילו דבר לא קורה, אבל כן קורים דברים במישור הרוחני. הזמן הזה נועד לצמיחה, לכיוונון עדין, לטיהור ולאמונה דווקא כאשר דבר לא נראה באופק.

חמש השנים הבאות

לקראת סוף שנת ההמתנה הזאת, דייב ואני התחלנו להגיע לאסיפות בקהילה חדשה. הקהילה הוקמה באזור סנט לואיס, קהילה קטנה שמנתה כשלושים איש. באותה עת, לא ידענו בבירור אם אלוהים רוצה אותנו שם. לאחר זמן מה, ניתנה לי ההזדמנות להתחיל בימי חמישי בבוקר מפגש נשים בקהילה במרכז משיחי בשם: Life Christian Center. אין ספק שאת האסיפות האלה הועיד אלוהים כשלב הבא בעבודת השירות שלי למענו, וברור שהוא גם בחר את העיתוי.

אלוהים בירך את האסיפות ומספר הנשים שהשתתפו הלך וגדל. המספר הגיע גם לשיא של ארבע מאות נשים בשבוע. בסופו של דבר, עבדתי בקהילה ומוניתי לשותפה של רועה הקהילה. הארגון הסמיך אותי, ולימדתי במכללה למקרא של הקהילה שגם נתנה את חסותה לתוכנית הרדיו הראשונה שלי ששודרה בסנט לואיס.

במשך חמש השנים הראשונות לעבודתי שם, למדתי הרבה שיעורים חשובים. אחד מהם היה להיכנע לסמכות. אדם אינו ראוי להיות בעל סמכות עד שלא ייכנע לסמכות בעצמו. זכור, כניעה איננה רק פעולה, אלא גישה. אנחנו יכולים להחליט לעשות מה שאומרים לנו, אבל גישה כנועה חייבת להתחיל בתוכנו, בעיקר אם יש לנו רצון חזק כמו שהיה לי.

במהלך הזמן, למדתי לעבוד עם קבוצה של אנשים ולמלא סוגים שונים של תפקידים. גם למדתי הרבה על המתנה. אלוהים עורר את ליבי לשרת בתחומים שונים ומגוונים שרציתי מאוד ליישם אבל אז העיתוי לא היה נכון... משום כך למדתי לחכות, למדתי להמתין, וככל שזה קרה בתכיפות, כך צמחתי יותר.

השנים האלה היו נהדרות אבל גם קשות. שנים מלאות בצחוק ובדמעות, בהתרגשות ובאכזבה. בתהליך הזה, רועי הקהילה של אותו מרכז, ריק ודונה שלטון, ודייב ואני, הפכנו לחברים הכי טובים ועודנו כאלה. כולנו גדלנו יחד.

למדתי שכאשר אנשים צומחים יחד ואינם מוותרים זה על זה, הם מוצאים את עצמם שלובים יחד במערכת יחסים עמוקה שתחזיק מעמד לנצח. גם כשמתעוררות בעיות שמרפות את ידינו, אנחנו מלוכדים יחד, מחוברים זה לזה כאחד.

כאשר Life Christian Center גדל לקהילה שמנתה כאלף ומאתיים איש, התכוננו אנשי הצוות לעבור למבנה חדש ויפה. אלוהים דיבר שוב, והכול היה מוצף בתחושות של ניצחון והתרגשות.

6

החיים על פי דבר אלוהים

אלוהים הבדיל אותי לעבודה אשר קרא לי אליה

זוכרים איך דיבר אליי אלוהים בנוגע לייעוד שלי? הוא קרא לי כאשר סידרתי את המיטה שלי ואמר: "את תיסעי למקומות רבים בעולם ותלמדי את דברי. העבודה שלך תכלול גם שיעורים מוקלטים". הייעוד הזה התגשם חלקית ובמידות קטנות במהלך שנים של הכנה, אבל החזון שלי התעצם במישורים נוספים. יום אחד, בעודי מתפללת, האיר את עיניי פסוק 16 מהאיגרת אל הפיליפים פרק ב:

בהחזיקכם [בהציגכם] את דבר החיים.

באותו יום קיבלתי חזון ובו הבנתי שעליי להגיע ללבבות האומה כולה דרך הרדיו.

בעת שקיבלתי את אותו חזון, עדיין לא שידרתי דרך שום תחנת רדיו. אין ספק שהתקדמתי קצת לעבר החזון, אבל בלב שלי היה

הרבה יותר מזה. כל הזמן חשבתי שאלוהים איכשהו יגשים את החזון דרך התפקיד שלי במרכז, תפקיד שמאוד אהבתי. אבל לאלוהים היו תוכניות אחרות. במשלי טז פסוק 9 כתוב:

לב אדם יחשב דרכו וה' יכין צעדו.

לי הייתה תוכנית, וחשבתי שזוהי גם תוכניתו של אלוהים... אלוהים דיבר אליי שוב ואמר: "תפקידך כאן הסתיים. המשיכי עם התפקיד שלך לצפון, לדרום, למזרח ולמערב". ברוחי הבנתי שאני צריכה לקיים במקומות אחרים את אותן אסיפות שקיימתי ב-Life Christian Center. נלחמתי ברעיון הזה זמן רב, אבל לבסוף הרגשתי בוודאות שאלוהים הוא זה שמדריך אותי. יחד עם זאת, גם ידעתי שאם אני טועה, אאבד את כל מה שבניתי וייצגתי בעשר השנים האחרונות. חששתי!

לבסוף, צייתי לאלוהים, ועזבתי את עבודתי בקהילה. במהלך אותו מעבר, הראה לי אלוהים שהוא עכשיו "מבדיל אותי לעבודה אשר קרא לי אליה". כל מה קרה עד כה היה נפלא, אבל זאת הייתה רק ההכנה. בכל צעד בדרך למימוש החזון, גדלה המשיחה של אלוהים ביחס לאחריות שהטיל עליי. במעשי השליחים יג פסוק 2 כתוב:

בעת ששירתו בקודש את האדון וצמו, אמרה רוח הקודש: 'הבדילו לי את בר-נבא ואת שאול לעבודה אשר קראתי אותם אליה'.

עד אז, הם שירתו את האדון ואת הזולת, הם עשו מעשים מלאי פרי שהרעיפו ברכה על הסובבים. אבל אלוהים קרא להם במועד הנכון מבלי לאחר.

אני רוצה שתתעודד ותדע שבעיתוי הנכון של אלוהים, גם אתה תראה את החלומות והחזונות שהוא נתן לך מתגשמים. אם אלוהים הועיד אותך לתפקיד מסוים בחייך, הוא יגשים את הייעוד הזה בעיתוי שימצא לנכון להגשימו. שתף פעולה עם אלוהים בכל שלב בדרך וזכור שהייעוד, המשיחה והרגע שבו אלוהים מבדיל אותך להגשמת הייעוד, יכולים להימשך בטווח של שנים רבות. "היה נאמן בקטן" וזכור שבידיו עיתותך.

7

האם נמאס לך לחכות?

אם אתה ממתין לתשובה מאלוהים כבר זמן רב ואינך רואה התקדמות, סביר להניח שנמאס לך לחכות. לכן אני רוצה לעודד אותך לאמץ גישה חדשה. הִיָּה סבלני כמו אותו איש שזרע זרע באדמה וחיכה שהזרע ינבוט. האיש השכים בבוקר והלך לישון בערב ולבסוף, צמח הזרע וגדל מבלי שידע כיצד (מרקוס ד 20-27). דרך המשל הזה, אלוהים לימד אותי איך להתמודד עם המציאות החדשה שלי בעודי מחכה להתגשמות רצונות ליבי. הניסיון לייצר את הדבר הבא עשוי להסיח את דעתנו מהתייחסות לאותם דברים שנמצאים כבר בהישג ידינו.

קיבלתי את החזון מאלוהים עשר שנים לפני שהוא התגשם במלואו. במהלך עשר השנים האלה, החמצתי המון הזדמנויות לשמוח בניסיון "ללדת" את החזון בעיתוי הלא נכון. ניקח לדוגמה אישה עם חמישה ילדים הנמצאת בשלבים ראשונים של היריון נוסף. אם האישה הייתה מנסה ללדת את

התינוק החדש כבר מהחודש הראשון, ברור שהדבר היה נראה מגוחך למדי. ומה אם הייתה מנסה נואשות ללדת את התינוק החדש ומפקירה את הטיפול באחרים? אנחנו יכולים בקלות לראות כמה טיפשי התרחיש הזה. אבל במציאות, אנשים בהחלט פועלים כך, רק עם מצבים אחרים.

תיהנה מהרגע שבו אתה נמצא כעת בעודך מחכה להגיע למקום שבו אתה רוצה להיות! האיש שעליו דיברנו קודם, השכים קום, זרע זרע באדמתו ובלילה הלך לישון... לדעתי יש כאן רמז לכך שבעודו ממתין לראות את הזרעים נובטים, הוא המשיך בשגרת חייו.

הנה סיפור: רועה קהילה חביב אסף אותנו פעם משדה תעופה עמוס וצפוף. אנשים רבים המתינו כדי להיכנס למעלית והתורים למסעדות היו ארוכים. נדמה היה לנו שהיינו צריכים לחכות בכל מקום שאליו פנינו. יכולתי לראות שהרועה קצת מתוסכל מכל העניין. הוא פנה אליי לפתע ואמר: "אני מניח שאין זה סוד שאינני טוב בלהמתין".

אין ספק שכאשר "איננו טובים בלהמתין", הדבר נראה לעין בבירור. העניין איננו רק רגשי אלא מתבטא בשפת הגוף שלנו. המתנה היא חלק גדול מהחיים, ואם ההמתנה תוביל תמיד לתחושת תסכול, היא תיצור מתח שבסופו של דבר יגבה מחיר גופני ומחלות. רועה הקהילה שלא היה "טוב בלהמתין", היה חולה מאוד וחלש. על פי דבריו של הרופא, הייתה החולשה תוצאה של לחץ שהשפיע עליו במשך שנים. אמצ' גישה חדשה כלפי המתנה, המשימה איננה כל כך קשה. למען האמת, אנחנו ממתנינים יותר משאנחנו מקבלים.

7: האם נמאס לך לחכות?

אחרי שנקבל את מה שאנחנו מחכים לו, נתחיל לחכות למשהו אחר. אם אתה מצליח לרדת לסוף דעתי, תבין שההמתנה והציפייה הן חלק מרכזי בחיים שלנו.

כשאתה מקבל העלאה בשכר, אתה כבר מחכה להעלאה הבאה. אתה מחכה לילד, ואז מחכה שהוא יסיים את שלב החיתולים וילבש מכנסיים, ועד מהרה כבר מחכה שיוכל לצאת ולקנות מכנסיים בעצמו! אתה מחכה לקנות בית, ואז מחכה שתוכל לקנות הריטים לאותו בית שכבר אינך מחכה לו. מהר מאוד גם תתחיל לחכות לרגע שבו תוכל להרשות לעצמך לשלם למנקה שתעזור לך לנקות את הבית ואת הרהיטים שחיכת להם כל כך הרבה. האם אתה יורד לסוף דעתי?

למד ליהנות משלב ההמתנה! הבן שאם תהיה "טוב בלהמתין" תוביל אותך ההמתנה להגשמת החלום שלך. אלוהים הוא שמגשים ומקיים, אבל ההמתנה היא כמו שלית. כשמישהו ממתין למשהו וסוף סוף מגיע השלית, האדם שחיכה לשלית, יתחיל לחכות עכשיו למשהו אחר וסביר להניח שיחמיץ את התגשמות שני הדברים.

אנשים חסרי סבלנות לא יחכו מספיק זמן כדי לראות את התגשמותם של הדברים הגדולים באמת, כי דברים גדולים מצריכים זמן רב להתגשמות. דייב בעלי תמיד אומר, "מהיר ושביה; איטי ואיתן". אם דבר מה קורה מהר רק כדי להתאים לאנשים חסרי סבלנות ולכאלה שמתקשים להמתין, סביר להניח שהדבר לא יחזיק מעמד לטווח ארוך. עם זאת, אם אנשים מוכנים לחכות

לעיתוי המושלם של אלוהים ולפעול בדרך הנכונה, אותו דבר ממש יתגשם ויימשך זמן רב.

מדי פעם אנחנו רואים בינינו "כוכבים נופלים" - אלה הם אותם אנשים שצצים לפתע משום מקום, כמעט בן לילה. תוך ימים ספורים הם ידועים ברחבי העולם וזאת בדרך כלל בגלל חיבור לקבוצה הנכונה עם הקשרים הנכונים שיכולה לפתוח את הדלתות הנכונות. האנשים האלה הם כוכבים נופלים ורק לעתים נדירות הם מחזיקים מעמד לטווח הרחוק. ברוב המקרים הם נקלעים לקשיים כלכליים או מוסריים שכן בשל היעדר תקופת ההמתנה הם לא הצליחו לבנות את האופי הדרוש לעבודה שהם עושים.

אדם שאיכשהו הצליח לחמוק מכל הקשיים האלה ועלה בן לילה, לא יחזיק מעמד זמן רב.

...אחרים נפלו על אדמת טרשים, במקום שלא הייתה להם הרבה אדמה, ומיהרו לצמוח מפני שלא הייתה להם אדמה עמוקה. כשזרחה השמש נצרכו ובאין שורש התייבשו.

מרקוס ד 5-6

כשאנחנו מתבגרים ולומדים לכבד ולהעריך את זמני ההמתנה, אלוהים עובד ברצינות. אומנם איננו יכולים לראות מה באמת קורה, אבל אותם דברים שישמחו אותנו בקרוב, מתרחשים ממש עכשיו מאחורי הקלעים.

8

סבלנות, בבקשה!

באיגרת אל העברים ו' 12 כתוב שעלינו ללכת בעקבות ה"יורשים את ההבטחות על ידי אמונה ואורך רוח". הירושה אינה דורשת כל מאמץ מצידנו, אלא דורשת המתנה למועד הנכון. לדוגמה, אתה יכול להאמין שקרוב משפחה יוריש לך ירושה, אבל אתה חייב להתאזר בסבלנות ולחכות לזמן המתאים כדי לקבל אותה. אמונה וסבלנות הן שותפות. הן עובדות יחד כדי להוביל לתוצאה הרצויה.

לשמחה גדולה חשבו זאת אחיי כאשר אתם באים
בכל מיני ניסיונות שהרי יודעים אתם כי בחינת
אמונתכם מביאה לידי סבלנות.

איגרת יעקב א' 2-4

וואו! איזה פסוק מדהים!

בפסוק זה, פירושה של המילה היוונית (hupomone) היא "סבלנות שמתפתחת רק בעת ניסיון". במילים אחרות, איך נוכל לפתח סבלנות? רק אם נחכה למה שאנחנו ממש רוצים או נסבול ממשהו שאנחנו לא רוצים בשעה שאנחנו מחכים. כאשר אנחנו מתמודדים עם מבחנים וניסיונות, אנחנו גדלים. אנחנו לפחות יכולים לגדול... אם רק ניתן לסבלנות להיות שלמה בפועל. התנגדות, מרירות, וברירה ממצבים קשים, לא ייצרו סבלנות.

אבל שתהא הסבלנות שלמה בפועל למען תהיו שלמים ובלא דופי ולא יחסר לכם דבר.

איגרת יעקב א 4

פסוק זה ברור לחלוטין. אם אדם יהיה סבלני בשלמות, הוא יהיה שלו ושמח בכל מצב. הסבלנות שלי בהחלט אינה מושלמת, אבל התפתחתי וגדלתי הרבה בנושא. בעבר, הייתי מאוד חסרת סבלנות ולא ידעתי להמתין. בשלב מסוים הבנתי שאלוהים לא ישתנה, אז החלטתי שאני צריכה להשתנות ולהתאים את עצמי לדרכו. אלוהים אמר שנירש את ההבטחות על ידי אמונה ואורך רוח, אז החלטתי ללמוד את טיבם של הסבלנות ואורך הרוח ולפתח אותם באופיי. סבלנותי גדלה והתפתחה ויחד איתה, גדלו והתפתחו גם השלום והשמחה. אורך רוח וסבלנות הם פרי הרוח. סבלנות היא עדות חזקה בעולם. הסבלנות היא כמו שריר - ככל שתשתמש בו יותר, כך הוא

יהיה חזק יותר. בסופו של דבר, השריר יהיה מפותח לגמרי ותצטרך בסך הכול לעשות תרגילים כדי לשמר אותו. הישאר קשוב ותשמר את הסבלנות. מסביבך כל הזמן קורים דברים לא מתוכננים שיכולים לאתגר את הסבלנות שלך: אנשים איטיים לפניך בתור, מכונית תקועה בכביש המהיר, אי-ודאות בחיים האישיים, צורך בתשובה שמאחרת להגיע.

הדברים האלה עוזרים לנו לפתח סבלנות על אף שבעיצומם, קשה להתמודד איתם. אם נבין את העיקרון הזה, נעריך מחדש את הסבלנות.

לכן גם אנחנו אשר ענן עדים כזה אופף אותנו, נסירה נא כל מעמסה וגם את החטא הלוכד על נקלה ובסבלנות נרוצה את המירוץ הערוך לפנינו.

אל העברים יב 1

לכל תחרות יש קו סיום. תוכלו לחצות את קו הסיום, אבל בפסוק שזה עתה קראנו, אנחנו רואים איך לרוץ את המירוץ.

היה סבלני עם עצמך

בנה בחייך יסודות של סבלנות וגלה סבלנות כלפי עצמך. כשאתה טועה, לך וקבל את רחמיו של אלוהים והמשך לרוץ לקראת קו הסיום. גלה סבלנות כלפי עצמך בעודך מנסה להתגבר על החולשות שלך. חוסר סבלנות מייצר תסכול, והתסכול מוביל אותנו לתגובות

רגשיות לא יציבות שמובילות אותנו לטעויות גדולות יותר. כל זה היה נמנע אם היינו סבלנים כלפי עצמנו מלכתחילה. אנשים מתקנים את עצמם מהר יותר תחת סבלנות מאשר תחת לחץ! היה נדיב בסבלנות, תן ממנה לאחרים ולעצמך בנדיבות. תגלה שיתרונותיה של הסבלנות מהנים ומשמחים.

ואלה אשר באדמה הטובה הם שומעי הדבר
המחזיקים בו בלב ישר וטוב ועושים פרי בסבלנות.

לוקס ח 15

9

מתי יתגשם החלום שלי?

החלום שלך נמצא בעיצומו של תהליך! הוא מתבשל ממש עכשיו על הכיריים. ודאי שמעת את הביטוי: "עוד חזון למועד". אני באמת מעודדת אותך להפיק את המרב מכל יום שעובר בחיך. מלא את החלק שלך בנאמנות, אבל אל תנסה למלא את חלקו של אלוהים.

התזמון המושלם הוא העיתוי של אלוהים. רק הוא יודע מתי מגיע הזמן המושלם. כבד את אלוהים ובטח בו, ובעת שאתה יוצא אל מסע ההגשמה, תיהנה מהדרך!
איש לא יוכל להגיד לך מתי זה יקרה, אבל תהיה בטוח שזה יגיע בדיוק בזמן הנכון.

האמן, ותיהנה מהשלום והמנוחה של אלוהים!

אלוהים תמיד מגיע בזמן בשבילך!

אלוהים פועל בעיתוי הנכון בכל דבר בחייך. לעיתים הוא עונה מהר על תפילות, ולעיתים הוא מחכה עד שהוא בטוח שתשתמש בחוכמה במתנות שנתן לך. תקופת ההמתנה איננה תמיד קלה. אתה עלול לפתח חוסר סבלנות, תסכול ואכזבה משום שאתה מחכה שהדברים יקרו כאן ועכשיו. רק כאשר תלמד לכבד ולהעריך את תקופת ההמתנה, ובעיקר כאשר תבטח בו, הוא יפעל במלוא העוצמה מאחורי הקלעים. במדריך המעורר שאתה מחזיק בידך, ג'ייס מאייר מעודדת אותך שעוד תראה את החלומות שלך מתגשמים - אבל רק בעיתוי של אלוהים!

כאן תגלה:

- שהעיתוי של אלוהים מספק לך ביטחון
- שאתה יכול לגדול ולהתבגר בתקופת ההמתנה
- מדוע ההמתנה היא הדרך של אלוהים לבדוק מחדש את האמונה והביטחון שלך בו
- מדוע אנחנו צריכים לעיתים לחכות כדי שאחרים יהיו מוכנים

אלוהים שומע את התפילות שלך ופועל כדי לענות עליהן. אם תסכים לחכות לעיתוי המושלם שלו, החלומות שלך יתגשמו ותיהנה מכל ברכותיו ואהבתו.